

- 6 contacten, die ik heb gehad, waren vertrouwelijk. Druk is er op mij niet uitgeoefend. De gesprekken hadden het karakter van argumenten. Met wie ik heb gesproken breng ik nooit in de openbaarheid."

Waarom niet?

"Omdat ik dan de mensen-pro-mijn-visie met een medeverantwoordelijkheid zou belasten. Wat de twijfels betreft, zoals ook door Van Vredenburg zijn verwoord, kan ik alleen maar zeggen: die zijn me bekend, ze zijn zowel door mij als mijn begeleidingsgroep verworpen. Het is onzin."

In het weekblad *Vrij Nederland* (20 november 1979) gingen diverse medewerkers in op de openbaarmaking van De Jong. Igor Cornelissen schreef een artikel onder de kop 'Dr. L. de Jong betracht gepaste openhartigheid'.

- 6 'Al de tot nog toe verschenen delen over de geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog van dr. L. de Jong hebben tot dusverre een spectaculair-sensationele geschiedenis bevat. Dit geldt dus ook voor deel negen, over Londen, een deel dat sommige Oranje-gezinden met weinig genoegen zullen lezen. Maar het medege-deelde is wel functioneel. Want al in een vrij vroeg stadium van de oorlog werd Van 't Sant door Nederlandse verzetsstrijders genoemd als een verrader, op zijn minst als een gevaarlijk lek. Er waren te veel in Nederland gedropte agenten in Duitse handen gevallen.'

De columnist Piet Grijs bleek een andere mening toegedaan (20 oktober 1979):

- 6 'Het is niet moeilijk te voorspellen welk hoofdstuk uit dit negende deel de meeste aandacht zal krijgen. Het verhaal over de halfbroer van prinses Juliana die door de Haagse hoofdcommissaris van politie naar Zuid-Amerika werd gestuurd, door zijn moeder zevenenveertigduizend gulden te geven. Dat verhaal speelt in 1927 en heeft niets met de Tweede Wereldoorlog te maken. Al in het eerste deel voorspelt De Jong ons onthullingen over deze commissaris Van 't Sant, en later wijdt hij er dertig pagina's aan. De Jong gelooft het verhaal van Van 't Sant dat hij valsheid in geschrifte had gepleegd om prins Hendrik te redden. Ik geloof er niets van. De Jong is veel te goedgelovig, als het huis van Oranje er aan te pas komt. Waarom zou Van 't Sant toen hij een naam moest verzinnen voor de maîtresse van prins Hendrik, haar "Le Roi" genoemd hebben? Dat is toch niet erg discreet. Waarom zou Van 't Sant, die voor dergelijke chantagege-vallen altijd geld kreeg via Pierson en Heldring, niet ook die zevenenveertigduizend gulden zo hebben ontvangen? Dan had hij niet de familie van de Brusselse gezant hoeven oplichten. Die had nu namelijk zevenenveertigduizend gulden betaald omdat Van 't Sant beweerde dat de kleine Henry de zoon van die gezant was. Ik denk dat Van 't Sant dat geld in zijn eigen zak